

Τι είναι;

Η Αναγεννητική Γεωργία είναι ένας τρόπος **διαχείρισης των εδαφών, των καλλιεργειών και των τοπικών οικοσυστημάτων με βάση την λειτουργία της φύσης**. Η κατανόηση του τρόπου που λειτουργεί η φύση και η **συνεχής παρατήρηση**, λειτουργεί αναπόσπαστα με τις καλλιεργητικές τεχνικές και φέρνει το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Στην αναγεννητική γεωργία αρχικά διαπιστώνουμε τα λάθη που γίνονται έως τώρα τα οποία δυσκολεύουν ή καταστέλουν τη λειτουργία της φύσης. Στη συνέχεια δίνονται γενικές οδηγίες για την αλλαγή νοοτροπίας και την αποφυγή αυτών των λαθών και τέλος προτείνονται συγκεκριμένες καλλιεργητικές πρακτικές **προσαρμοσμένες στο συγκεκριμένο τύπο εδάφους, την καλλιέργεια, τον παραγωγό με τις δυνατότητες, τα θέλω του και τον εξοπλισμό που διαθέτει, καθώς και το τοπικό οικοσύστημα και μικροκλίμα**.

Οι 5 βασικές πρακτικές

1 Ελαχιστοποιήστε τη διατάραξη του εδάφους

Πρωταρχικό για την ανάκαμψη των εδαφών είναι η ελαχιστοποίηση του οργώματος και η αποφυγή της διατάραξης του.

2 Αφήστε την επιφάνεια του εδάφους καλυμμένη με την αυτοφυή βλάστηση.

Η εξασφάλιση προστασίας της επιφάνειας του εδάφους είναι απαραίτητη για την αναγέννηση του.

Η ύπαρξη αυτοφυούς βλάστησης, προστατεύει από την διάβρωση και την αύξηση της θερμοκρασίας του εδάφους, ενώ βελτιώνει την δομή και τη γονιμότητα και αυξάνει τη διαθεσιμότητα σε νερό και οξυγόνο στο έδαφος.

3 Διατηρήστε ζωντανή την αυτοφυή βλάστηση.

Η διατήρηση του ριζικού συστήματος των αυτοφυών φυτών όσο περισσότερο γίνεται, λειτουργεί ως εδαφική ασπίδα, με τη διατήρηση μίας ωφέλιμης ζωντανίας που εξασφαλίζει προστασία και θρέψη σε ωφέλιμους μικροοργανισμούς και κατ' επέκταση στην καλλιέργεια.

4 Αποφύγετε όταν είναι εφικτό τη μονοκαλλιέργεια.

Όταν καλλιεργούμε είδη μικρού βιολογικού κύκλου, καλό είναι να εναλλάσσονται καλλιέργειες διαφορετικών οικογενειών, για την καλύτερη υγεία και γονιμότητα του εδάφους. Στις πολυετείς καλλιέργειες αυτό επιτυγχάνεται με τη διατήρηση της ποικιλίας των αυτοφυών φυτών, όσο περισσότερο γίνεται.

5 Επιτρέψτε στο φυσιολογικό βαθμό τη βόσκηση των ζώων όπου αυτό είναι εφικτό.

Σε φυλλοβόλες καλλιέργειες μετά που θα πέσουν τα φύλλα και εφόσον το έδαφος είναι στεγνό, εάν βοσκήσει μικρός αριθμός ζώων για τόσο χρόνο ώστε να μη συμπιέσουν το έδαφος και να μην προκαλέσουν ζημιά στο σκελετό των φυτών, μπορεί να επιφέρει οφέλη και να βοηθήσει στην αναγεννητική διαχείριση της αυτοφυούς βλάστησης. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και σε αιθαλείς καλλιέργειες, αρκεί τα ζώα που θα βοσκήσουν να μην προτιμούν την συγκεκριμένη καλλιέργεια.

Μη διατάραξη του εδάφους. Στις πολυετείς καλλιέργειες οργώνουμε όπως και όταν πρέπει, μόνο για την εγκατάσταση και ποτέ ξανά. Στις καλλιέργειες μικρού βιολογικού κύκλου, πρέπει να ελαχιστοποιηθεί το όργωμα. Θέλει μεγάλη προσοχή το πότε, πόσο και πώς γίνεται. Αυτό μειώνει όσο γίνεται την αναπόφευκτη ζημιά στη δομή και την υγεία του εδάφους.

Σε διαταραγμένη εδαφική δομή με κακή στράγγιση και κακή οξυγόνωση, δε μπορεί να λειτουργήσει όπως απαιτεί η φύση του ριζικού συστήματος των φυτών, ενώ υποβαθμίζεται σταδιακά η υγεία και η γονιμότητα των εδαφών.

Τα αγριόχορτα, τα αφήνουμε να αναπτυχθούν μέχρι να υπάρξει ισορροπία με τα καλλιεργούμενα φυτά δηλαδή μέχρι να μην υπερκαλύπτουν τη βλάστηση των καλλιεργούμενων φυτών.

Το κλάδεμα, είναι μια από τις σπουδαιότερες αν όχι η πιο σπουδαία ενέργεια. Επεμβαίνει πάνω στο σκελετό ενός ζωντανού είδους, όπως είναι το φυτό. Αν είναι σύμφωνο με τη φυσιολογία του φυτού, θα βελτιώσει τη λειτουργία του και θα το ευεργετήσει, αν δεν είναι θα του προκαλέσει ανεπιθύμητη αντίδραση και δυσλειτουργία που θα το οδηγήσει σε αύξηση των αναγκών του και μείωση των αντοχών, της παραγωγικότητας, της ποιότητας των καρπών, της λειτουργικότητας και τελικά στην δραματική μείωση της παραγωγικής του ζωής. Ο λάθος συνδιασμός, του μη ισορροπημένου κλαδέματος, με συχνή διατάραξη του εδάφους, δεν επιτρέπουν τη φυσική λειτουργία, ούτε του υπέργειου ούτε του υπόγειου τμήματος ενός φυτού και μπορεί να οδηγήσουν στην ολοσχερή καταστροφή ακόμη και μιας πολυετούς καλλιέργειας.